

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล

๑. ชื่อเรื่อง การพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย ของสำนักงานเขตดอนเมือง

๒. หลักการและเหตุผล

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) เกิดจากความร่วมแรงร่วมใจของตัวแทนภาคประชาชน ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และทีมนักวิชาการจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ร่วมกันยกร่างแผนพัฒนาขึ้น โดยมีพื้นฐานมาจากการที่สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร และคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมจัดทำแผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี หรือวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๕๗๕ ไว้แล้วในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผ่านมามีที่ปรึกษาฯ และกรุงเทพมหานคร ได้มีความพยายามใช้กระบวนการ “จากล่างขึ้นบน” เพื่อให้ชาวกรุงเทพฯ เป็นผู้กำหนดอนาคตเมืองกรุงเทพมหานคร โดยได้เริ่มต้นด้วยการนำวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๕๗๕ นำมาพัฒนาวัตถุประสงค์ ให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรมมากขึ้น และกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐ เพื่อมุ่งให้บรรลุวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ ซึ่งการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาในด้านต่าง ๆ นั้น กรุงเทพมหานครต้องอาศัยเงินรายได้ที่กรุงเทพมหานครจัดเก็บเอง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ หรือรายได้จากทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร รายได้ที่หน่วยงานอื่นจัดเก็บให้ รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

จากการสัมมนาสรุปผลการดำเนินงานโครงการจ้างที่ปรึกษาศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางในการจัดหาแหล่งเงินทุนของกรุงเทพมหานคร (จากกรุงเทพธุรกิจออนไลน์ ,๗ เม.ย. ๒๕๕๘) พบว่า ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีเป้าหมายเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค จึงต้องมีความพร้อมในทุกๆด้าน ซึ่งกทม.ในฐานะเป็นเมืองหลวงเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ ต้องเตรียมความพร้อมด้านกายภาพและศักยภาพ ทั้งนี้ปัจจุบันกทม.มีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบและที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ขณะเดียวกัน กทม.มีข้อจำกัดในเรื่องอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการจัดเก็บรายได้ที่ไม่เพียงพอกับความต้องการใช้จ่ายประมาณ ซึ่งรายได้ที่ กทม.จัดเก็บเอง คิดเป็นร้อยละ ๒๓ และรายได้ที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้ ร้อยละ ๗๗ ของรายได้ทั้งหมด ดังนั้นกทม.จึงต้องหาแหล่งเงินทุนภายนอกเพื่อลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่งมวลชน การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ การปรับโครงสร้างขน การฟื้นฟูและพัฒนาสิ่งแวดล้อม การบริการด้านสุขภาพอนามัย และการศึกษา ดังนั้นกทม.ต้องพัฒนาขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีและรายได้ให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยแก้ไข พ.ร.บ.กรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ เรื่องการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและยาสูบ รวมทั้งแก้ไขกฎหมายที่จอตรด ซึ่งอัตราเดิมไม่เพียงพอ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา หรือฝรั่งเศส มีรายได้จากการจัดเก็บค่าที่จอตรดเป็นจำนวนมาก ซึ่งกทม.ก็จะเพิ่มภาษีบำรุงท้องที่ โรงเรือนและที่ดินและภาษีป้ายให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น โดยตั้งเป้าปี ๒๕๕๙ จำนวน ๘.๕ หมื่นล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของนายเกษุภา กลั่นทนนท์ รองปลัดกรุงเทพมหานคร (กทม.) ที่กล่าวว่าเศรษฐกิจไทยในภาพรวมมีปัญหาทำให้รายได้การจัดเก็บภาษีต่างๆ ลดลงทั้งประเทศ กทม.อาจจะมึแนวโน้มการจัดเก็บรายได้ไม่เข้าเป้าที่ได้ตั้งไว้ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว กทม.จึงได้เร่งรัดให้ ๕๐ เขต เพิ่มการจัดเก็บภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่และ

ค่าธรรมเนียมต่างๆ รวมทั้งเพิ่มกลุ่มผู้เสียภาษีรายใหม่จำนวน ๑๕ เปอร์เซนต์ด้วย (จากหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก, ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๘)

สำนักงานเขตดอนเมือง เป็นพื้นที่เขตชั้นนอก เป็นสถานที่ตั้งของสนามบินดอนเมือง รวมทั้งมีการสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้างมากมาย ผู้ประกอบการหลายราย จึงทำให้มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ธุรกิจการค้าหรือบริการของตนเองมากมาย จึงทำให้พื้นที่เขตดอนเมืองมีการติดตั้งป้าย โฆษณาประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยมียอดจัดเก็บป้ายย้อนหลังในแต่ละปีดังนี้

ปีภาษี	ยอดประมาณการ	ยอดจัดเก็บภาษีป้าย (บาท)	คิดเป็นร้อยละ (%)	จำนวนราย ผู้เสียภาษี
๒๕๕๓	๘,๕๐๐,๐๐๐.-	๘,๕๐๗,๐๓๕.๗๕	๑๐๐.๐๘	๑,๐๙๘
๒๕๕๔	๙,๐๐๐,๐๐๐.-	๘,๗๘๖,๘๗๙.๕๔	๙๗.๖๓	๑,๑๒๐
๒๕๕๕	๙,๐๐๐,๐๐๐.-	๘,๖๔๓,๖๗๙.๙๘	๙๖.๐๔	๑,๒๐๙
๒๕๕๖	๑๑,๐๐๐,๐๐๐.-	๑๐,๘๗๖,๔๒๒.๓๐	๙๘.๘๗	๑,๒๖๕
๒๕๕๗	๑๑,๕๐๐,๐๐๐.-	๙,๙๗๕,๙๗๖.๓๐	๘๖.๗๔	๑,๒๒๘

จากข้อมูลสถิติดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สำนักงานเขตดอนเมืองมีอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายลดลงจนกระทั่งปีภาษีปี ๒๕๕๗ มียอดจัดเก็บภาษีป้ายลดลงจนไม่สามารถทำได้ตามยอดประมาณการที่ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายไว้ให้ ทั้งนี้อาจเกิดจากกิจการบางประเภทมีการเปลี่ยนแปลงป้ายบ่อยครั้ง เพื่อให้ทันกับธุรกิจของเขตดอนเมืองที่เพิ่มขึ้น หรืออาจจะเป็นเพราะปัญหาเศรษฐกิจขาลง ทำให้ธุรกิจส่วนใหญ่ปิดกิจการ มีผลทำให้ป้ายลดลง หรืออาจเกิดจากปัญหาของการบริหารงานของสำนักงานเขตดอนเมืองที่เป็นสาเหตุทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายยังไม่ครบถ้วน ครอบคลุมในทุกพื้นที่ที่มีการติดตั้งป้าย ซึ่งอาจมีป้ายที่ยังตกหล่นยังไม่ได้เก็บ ทำให้รายได้ที่เกิดจากการจัดเก็บภาษีป้ายเป็นรายได้อีกหนึ่งทางหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ฉะนั้นการจัดเก็บภาษีป้ายให้ครบถ้วน ครอบคลุมทั่วถึง ย่อมส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มรายได้ของกรุงเทพมหานคร และก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีรายอื่น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีป้ายของสำนักงานเขตดอนเมือง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย ซึ่งต้องดำเนินการในหลายส่วนทั้งบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีต้องมีความรู้ ความสามารถในด้านกฎหมายภาษีเป็นอย่างดี การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีของประชาชนต่อการเสียภาษี ถ้าหากประชาชนมีความรู้สึกเห็นด้วยกับการเสียภาษีเพื่อนำเงินภาษีไปใช้พัฒนาในด้านต่าง ๆ การจัดเก็บภาษีก็จะง่ายขึ้นโดยง่ายและจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น แต่ถ้าประชาชนมีความรู้สึกที่ดีในการเสียภาษี และมีความรู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา รวมถึงประชาชนเกิดความรู้สึกว่าเกิดความไม่เป็นธรรม ซึ่งจะทำให้ประชาชนขาดกำลังใจในการเสียภาษี ดังนั้นการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย จึงมีความจำเป็นเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้เสียภาษี และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเพิ่มรายได้ให้แก่กรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครที่น่าอยู่และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ ของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาของการจัดเก็บภาษีป้าย สำนักงานเขตดอนเมือง
- ๓.๒ เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย
- ๓.๓ เพื่อให้จัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มมากขึ้น
- ๓.๔ เพื่อลดระยะเวลาในการประเมินภาษีป้ายรายใหม่

๔. เป้าหมาย

- ๔.๑ จำนวนผู้เสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ของปีก่อน
- ๔.๒ จัดเก็บภาษีป้ายได้สูงกว่ายอดประมาณการรายรับที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- ๔.๓ ผู้ชำระภาษีป้ายชำระภาษีป้ายภายในกำหนดระยะเวลาไม่มีการอุทธรณ์
- ๔.๔ ลดระยะเวลาการประเมินภาษีป้ายรายใหม่จากเดิม ๔๕ วัน เหลือ ๗ วัน

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงาน

๕.๑ การบริหารความเสี่ยง

ผู้เสนอรายงานฯ ได้นำความรู้ในการบริหารความเสี่ยงมาใช้ โดยฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตดอนเมือง มีหน้าที่จัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ตามเป้าของยอดประมาณการที่กรุงเทพมหานคร กำหนด ในปีภาษี ๒๕๕๘ สำนักงานเขตดอนเมืองจะต้องจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ ๑๒,๐๐๐,๐๐๐.-บาท ต้องวิเคราะห์ตามหลักการบริหารความเสี่ยงดังนี้

๕.๑.๑ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน มีสาเหตุเกิดจากอะไรบ้าง ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายไม่เข้าเป้าตามยอดประมาณการ โดยแบ่งปัจจัยภายใน เช่น คนในฝ่ายรายได้เองมีความรู้ ความชำนาญ มีความเป็นมืออาชีพในการจัดเก็บภาษีป้ายมากน้อยเพียงไร มีแรงจูงใจอะไรในการทำงานมากน้อยแค่ไหน มีระบบแผนที่ภาษีที่ดีหรือไม่ ซึ่งจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บภาษีป้ายรายใหม่ของสำนักงานเขตดอนเมืองได้หรือไม่ ปัจจัยภายนอก เช่น สภาพปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ หรือที่เรียกกันว่าข้าวยากหมากแพงก็ดี ทำให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการทำมาค้าขายประสบปัญหาการขาดทุน ปัญหาการเมืองก็ดี ทำให้ต่างชาติขาดความเชื่อมั่น หรือแม้กระทั่งการหลีกเลี่ยงภาษีของประชาชนหรือผู้ประกอบการเอง

๕.๑.๒ การควบคุมที่มีอยู่ การควบคุมภายในอ่อนแอหรือไม่ โดยดูได้จากการไม่แบ่งแยกหน้าที่ที่ชัดเจน การไม่หมุนเวียนสับเปลี่ยนหน้าที่กัน การขาดการควบคุมดูแลจากผู้บังคับบัญชาหรือไม่ หรือเกิดจากตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเอง ซึ่งมีปัญหาดังกล่าวได้มีแผนการบริหารความเสี่ยงไว้หรือไม่ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ซึ่งผู้บริหารกำหนดไว้เท่าไรถึงจะยอมรับได้

๕.๑.๓ เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง

ผู้เสนอรายงานฯ ขอเสนอเครื่องมือการสอบถาม สัมภาษณ์ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญ ไม่ว่าจะป็นหัวหน้าฝ่ายรายได้ นักวิชาการจัดเก็บรายได้ชำนาญการ และประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ตรวจเช็คคำถามที่จะไปสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม ครบถ้วน ทัวถึง อาจส่งคำถามไปให้ดูก่อน มีการนัดหมายล่วงหน้า รวมถึงสภาพแวดล้อมในการสัมภาษณ์ที่ดี และได้คำตอบจากแหล่งข้อมูลมาแล้ว ก็จะใช้เครื่องมือระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดแนวทางในการลดความเสี่ยงอย่างไร โอนความเสี่ยงได้หรือไม่ หรือ

หลีกเลี่ยงความเสี่ยง หรือว่าจะยอมรับความเสี่ยงได้มากน้อยเพียงไร เมื่อดำเนินการแล้วให้ติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องโดยอาจประเมินผลเป็นรายไตรมาส ว่าสามารถเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ โดยรวมยอดจัดเก็บภาษีป้ายทุกรายไตรมาสจนครบปีภาษี

๕.๒ แนวคิดและทฤษฎีหรือเครื่องมือทางการบริหารต่าง ๆ

๕.๒.๑ การวิเคราะห์สภาวะองค์การ (SWOT Analysis)

ผู้เสนอรายงานฯ ได้นำเสนอความคิดการวิเคราะห์สภาวะองค์การ (SWOT Analysis) มาใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์ เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหา และภัยคุกคาม พร้อมทั้งหาแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้ายให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจำแนกได้เป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)

(๑) ผู้บริหารกรุงเทพมหานครเห็นความสำคัญของการจัดเก็บภาษี ของฝ่ายรายได้ ซึ่งกรุงเทพมหานครได้นำภาษีที่ได้จากการจัดเก็บภาษีอากรมาใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้กับประชาชน

(๒) ผู้อำนวยการเขตดอนเมือง เล็งเห็นความสำคัญในการเร่งรัดติดตามการจัดเก็บ ภาษี ของฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตดอนเมือง

(๓) กรุงเทพมหานคร มีกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งและบันทึกสั่งการต่างๆ เป็นหลักในการปฏิบัติชัดเจน เช่น พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๓๔ ระเบียบ กรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษี พ.ศ. ๒๕๔๖ และมีหนังสือประมวลกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมของ กรุงเทพมหานคร รวบรวมโดย สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน

(๔) เจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้สามารถปฏิบัติงานแทนกันได้ กรณีเจ้าหน้าที่ประจำแขวง ออกสำรวจพื้นที่และเจ้าหน้าที่ประจำแขวงไม่อยู่ อาจจะลา หรือออกสำรวจพื้นที่ตามโครงการสำรวจ ป้ายรายใหม่พร้อมรับยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป.๑) และคำนวณภาษี ให้ประชาชน หรือผู้ประกอบการสามารถชำระเงินได้ ทั้งนี้ ผู้เสียภาษีต้องมีหลักฐานเพียงพอที่พร้อมในขณะนั้น

จุดอ่อน (Weakness)

(๑) เจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้ขาดความรู้เฉพาะด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษี พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องร้องคดี และขบวนการของการยึด आयัดทรัพย์สิน เมื่อพบปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายดังกล่าว ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้เองอาจก่อให้เกิด ความเสียหายแก่หน่วยงานและตัวผู้ปฏิบัติงานเอง

(๒) การประชาสัมพันธ์ ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง ซึ่งส่งผลให้ ประชาชนมีการหลีกเลี่ยงภาษี เพราะการประชาสัมพันธ์หรือการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับ ประชาชน หรือกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เสียภาษี เกี่ยวกับการเสียภาษีเพื่อให้ผู้เสียภาษีเกิดความรู้สึกที่ดี และให้ความร่วมมือในการเสียภาษี

(๓) บุคลากรฝ่ายรายได้เองขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

(๔) เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ของหน่วยงานมีจำนวนจำกัดไม่สามารถจัดเก็บภาษีป้ายได้
ทันต่อการเปลี่ยนแปลงป้ายได้

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Oppoutunity)

(๑) ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานที่ดิน
กระทรวงพาณิชย์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(๒) เป็นพื้นที่ที่มีการพัฒนาเรื่องที่อยู่อาศัย รวมถึงการมีการทำอากาศยาน
ดอนเมืองศูนย์การค้าเจ้เลี้ยง หมู่บ้านที่กำลังก่อสร้างในปัจจุบัน และคอนโด เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้
มีป้ายใหม่เกิดขึ้นจำนวนมากและมีมีการเปลี่ยนแปลงป้ายอยู่บ่อยครั้ง ทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้
สำนักงานเขตดอนเมือง สามารถจัดเก็บภาษีป้ายได้มากขึ้น

อุปสรรค (Threat)

(๑) ประชาชนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเสียภาษีป้าย และขาดความรู้
เกี่ยวกับกฎหมายภาษีป้าย

(๒) จากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำประชาชนประสบภาวะขาดทุนจากการประกอบ
ธุรกิจ ทำให้ประชาชนหลีกเลี่ยงภาษีป้าย ชำระภาษีล่าช้า และแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีไปแล้ว
ประชาชนไม่มีเงินมาชำระภาษีก็มี

(๓) ผู้ประกอบการบางรายได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความขัดแย้งทาง
การเมืองที่ผ่านมา จนปัจจุบันยังไม่สามารถกู้สถานการณ์ทางการเงินขึ้นมาได้อีก ยังคงประสบกับสภาวะ
การขาดทุนเรื่อยมา

๕.๒.๒ แนวคิด ๔ M ประกอบด้วย

๑. Man หมายถึง บุคลากร ได้มีการมอบหมายภารกิจและความรับผิดชอบ
อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน และเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๒. Money หมายถึง เงินหรือค่าใช้จ่าย ที่มีไว้อย่างพอเพียงสำหรับการ
ปฏิบัติงาน

๓. Material หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องมือ อาคารสถานที่ ที่มีการจัดวาง
รูปแบบไว้อย่างเหมาะสม สามารถสอดประสานการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ

๔. Management หมายถึง การบริหารจัดการให้เป็นระบบ ขั้นตอนและ
วิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถสอดประสานการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ

จากการวิเคราะห์สภาวะองค์กรนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์การปรับปรุงภายในซึ่งได้นำ
แนวคิด ๔ M มาประยุกต์ใช้ทำให้ได้ข้อสรุปในด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จ มีแนวคิดหลัก คือระบบการ
ทำงานต้องดี เครื่องมือต้องใช้งานได้และคนต้องทำงานเป็น พร้อมทำงานเพื่อองค์กร สรุปเป็นแนวทาง
ในการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้ายต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๕.๓.๑ ชนันทพร กุตนันท์ (๒๕๕๐) ได้ศึกษาปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงาน ด้านบุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยในช่วง ๑.๕๔ - ๓.๘๙) ด้านระบบการบริหารจัดการมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยในช่วง ๑.๖๔ - ๑.๘๒) ด้านวัสดุอุปกรณ์ความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยในช่วง ๒.๐๗ - ๒.๔๖) ด้านงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยในช่วง ๒.๑๔ - ๒.๒๕) ด้านความร่วมมือกับประชาชน ประชาชนมีความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องการให้

ข้อมูลในการเก็บรายได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง (คะแนนเฉลี่ยในช่วง ๒.๓๖ - ๓.๓๒) ส่วนปัญหาการจัดเก็บรายได้ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย มีกระบวนการและขั้นตอนในการปฏิบัติงานพบปัญหาอยู่ในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ยในช่วง ๑.๖๘ - ๒.๓๖) แนวทางการแก้ปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งจัดเก็บรายได้เพิ่มเติม ควรเลือกวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมมาใช้ในการจัดเก็บภาษี จัดเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ความรู้แก่ประชาชนผู้เสียภาษีในเรื่องบทกำหนดโทษในการแจ้งข้อมูลไม่ตรงกับความจริง

๕.๓.๒ วุฒิชัย รักแก้ว และ ลีลี โกศัยยานนท์ (๒๕๕๖) ได้ศึกษาความผันผวนในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการจัดเก็บรายได้ มาจากการออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บรายได้ คือ ไม่มีการออกข้อบัญญัติเรื่องใหม่ ๆ หรือปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากขาดผู้รับผิดชอบ เกรงว่าจะกระทบต่อฐานเสียง ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และขาดความชัดเจน พนักงานส่วนตำบลขาดความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน และไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น การจัดทำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเกิดปัญหาเรื่องการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ ขาดงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน ขาดการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ และไม่มีการประชุมสัมพันธให้ประชาชนทราบ การดำเนินงานจัดเก็บรายได้ตามเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล เกิดปัญหา คือ มีเจ้าหน้าที่จัดเก็บได้น้อย เจ้าหน้าที่ไม่มีความสามารถริเริ่มพัฒนารายได้ และไม่มีขวัญกำลังใจ มีผู้หลบเลี่ยงและค้างชำระภาษี หลักเกณฑ์ในการจัดสรรรายได้ของรัฐบาลยังขาดความเป็นธรรม ขาดการประชุมสัมพันธข้อมูลด้านการจัดเก็บภาษี ผู้ค้างชำระภาษีไม่เกรงกลัวโทษที่จะได้รับ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ดำเนินการจริงจัง รูปแบบการจัดเก็บภาษีไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้บางคนขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่เต็มใจในการให้บริการ

๕.๓.๓ พัชรสิดา พิมพ์อภิวานิช และดร.สมชาย คุ่มพูล (๒๕๔๙) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการในการจัดเก็บภาษีป้ายขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา : ตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการที่มาเสียภาษีมี่ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในการจัดเก็บภาษีป้ายขององค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ สถานที่ให้บริการ (x=๔.๕๖) และกระบวนการให้บริการของเจ้าหน้าที่ (X= ๔.๒๗) รองลงมา มีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ ขั้นตอนการให้บริการ (x= ๔.๑๗)

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

จากการศึกษาจุดอ่อนของฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตดอนเมืองแล้ว พบว่า บุคลากรของฝ่ายรายได้ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย และความรู้ที่เกี่ยวข้อง, การแบ่งงานไม่ชัดเจนของตัวบุคคล, ความเสี่ยงที่เกิดจากสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ และเครื่องมือที่บกพร่อง(ระบบสารสนเทศที่ขาดประสิทธิภาพ) ดังนั้นผู้นำเสนอ จึงได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย ดังนี้

๖.๑ การพัฒนาบุคลากร

บุคลากรของฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตดอนเมืองส่วนใหญ่ ขาดความรู้ ความชำนาญเฉพาะทาง คือ ความรู้ด้านกฎหมายภาษีและระเบียบต่างๆ ที่เป็นหลักในการปฏิบัติงาน เนื่องจากกฎหมายภาษีมีความซับซ้อน ยากแก่การเข้าใจ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรของฝ่ายรายได้ให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีให้มากขึ้น โดยการถ่ายทอดความรู้เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความชำนาญ ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

๖.๑.๑ ควรมีการพัฒนาบุคลากรฝ่ายรายได้ ให้มีความรู้ด้านกฎหมายภาษี และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ลดความผิดพลาดและความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการจัดประชุม แลกเปลี่ยนแนวคิด วิธีการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้เป็นประจำทุกเดือน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สรุปปัญหาทั้งปัญหาในการปฏิบัติงานและปัญหาข้อกฎหมาย เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกัน หากพบปัญหาข้อกฎหมายที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ให้ทำหนังสือสอบถามกองรายได้ สำนักงานการคลัง รวมทั้งเป็นการเร่งรัดติดตามการจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามประมาณการรายรับที่กรุงเทพมหานครกำหนด

๖.๑.๒ หัวหน้าฝ่ายรายได้ ประสานขอความร่วมมือผู้อำนวยการกองรายได้ จัดส่งนิติกร ฝ่ายนิติการและระเบียบ มาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการยึด อาศัย และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษี พ.ศ.๒๕๔๖ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องร้องคดีและกระบวนการยึดทรัพย์ และระเบียบคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งช่วยวิเคราะห์แก้ไขปัญหาค่าค้างภาษีที่เกิดขึ้นในการจัดเก็บภาษีป้ายให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้

๖.๒ พัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีป้าย

๖.๒.๑ ดำเนินการประเมินภาษีป้ายรายใหม่จากเดิม ๔๕ วัน ตามคู่มือปฏิบัติงานฝ่ายรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน เป็นกระบวนการการทำงานเชิงรุก จะทำให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวกเพิ่มมากขึ้น โดยดำเนินการ ดังนี้

กระบวนการรับแบบและประเมินภาษีป้ายรายใหม่ ตามคู่มือปฏิบัติงานฝ่ายรายได้

ลำดับ ที่	กระบวนการงาน	ระยะเวลา ตามคู่มือฯ	รายละเอียดงาน	ระยะเวลาที่ ปรับปรุงใหม่	หมายเหตุ
๑.	รับแบบแสดง รายการภาษี ป้าย (ภ.ป.๑)	ทันที	๑. ตรวจสอบความถูกต้องใน การกรอก แบบแสดง รายการภาษีป้าย (ภ.ป.๑) ๒. ลงรับในสมุดแบบ ภ.ป.๑ และลงรับในระบบ Mis ๒ ทันที	ทันที	-
๒.	ตรวจสอบ ประเมินภาษี และแจ้งการ ประเมิน	๔๕ วัน	๓. ออกใบรับแบบยื่น ภ.ป.๑ ให้แก่ผู้มายื่นแบบฯ ๑. ตรวจสอบความถูกต้องของ เอกสารที่ใช้ประกอบการยื่น แบบ ภ.ป.๑ ๒. ตรวจสอบป้าย เช่น ประเภท ขนาดของป้าย ๓. ประเมินภาษีป้าย ๔. ออกหนังสือแจ้งการประเมิน (ภ.ป.๓) ๕. ส่งหนังสือแจ้งการประเมิน (ภ.ป.๓) ให้กับเจ้าของป้าย โดยตรง หรือจัดส่งทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียน	๑ วัน ๒ วัน ๒ วัน ๑ วัน ๑ วัน	-สามารถทำในทันที -กรณีเอกสารไม่ครบต้องตามให้ ครบภายใน ๗ วัน -ต้องขอความร่วมมือจากผู้รับ ประเมินในการเข้าตรวจป้าย - สามารถทำใน ๑ วันได้ - สามารถทำใน ๑ วันได้ - เมื่อออกใบแจ้งแล้วสามารถ จัดส่งได้ ภายใน ๑ วัน

๖.๒.๒ จัดทำโครงการสำรวจป้ายใหม่

- (๑) เขียนโครงการสำรวจป้ายรายใหม่ เป็นโครงการที่ไม่ใช้งบประมาณ
ป้ายโครงขนาดใหญ่ ในพื้นที่เขตตอนเมือง ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
- ข้อมูลจากโครงการสำรวจป้ายรายใหม่
 - ประสานขอข้อมูล เจ้าของโครงป้ายที่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายโยธา
 - ข้อมูลเจ้าของที่ดินที่ให้เช่าที่ดินสำหรับติดตั้งป้าย

- ข้อมูลเจ้าหน้าที่อาคารที่ให้เช่าติดตั้งป้ายนำข้อมูลทั้งหมดจัดทำแฟ้มข้อมูล พร้อมถ่ายภาพสถานที่ติดตั้ง ขนาด กว้าง ยาวของป้าย สถานที่ใกล้เคียงในกรณีป้ายติดตั้งอยู่บนพื้นดิน อย่างเป็นระบบที่สามารถสืบค้นได้ง่าย พร้อมทั้งปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเสมอ

ป้ายผู้ประกอบการ ในพื้นที่เขตตอนเมือง ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- ข้อมูลจากโครงการสำรวจป้ายรายใหม่ และฐานข้อมูลป้ายที่มีอยู่
- จัดทำแฟ้มข้อมูลป้าย ภาพถ่ายป้าย สถานที่ติดตั้งป้าย เลขที่โรงเรียนที่ติดตั้งป้าย

ขนาดกว้าง ยาวและประเภทของป้าย อย่างเป็นระบบให้สามารถสืบค้นได้ง่ายพร้อมทั้งปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(๒) เสนอผู้อำนวยการเขตตอนเมือง เพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ

(๓) ขณะออกสำรวจ ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการบันทึกภาพป้าย พิกัดภาษีที่ตรวจพบหากพบเจ้าของป้าย หรือผู้เกี่ยวข้อง ให้เจ้าหน้าที่คำนวณค่าภาษีและแจ้งให้เจ้าของป้ายไปชำระค่าภาษีที่สำนักงานเขต หากไม่พบเจ้าของป้ายหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ออกหนังสือเตือน พร้อมแจ้งค่าภาษีให้เจ้าของป้ายทราบ

(๔) เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป.๑) ณ ฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตตอนเมือง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร ขนาดและประเภทของป้าย จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ จึงสามารถประเมินภาษีและออกใบแจ้งรายการประเมินภาษีป้าย (ภ.ป.๓) ได้ทันที

แผนปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการออกสำรวจป้ายรายใหม่และประเมินภาษีป้ายรายใหม่

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ												ผู้รับผิดชอบ	
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
๑. เขียนโครงการสำรวจป้ายรายใหม่	←→													เจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้
๒. เสนอขออนุมัติโครงการ		←→												”
๓. จัดทำตารางการออกสำรวจ			←→											”
๔. ออกสำรวจป้ายรายใหม่และประเมินภาษีป้าย				←→										”

๖.๒.๓ จัดทำแฟ้มข้อมูลโครงการป้ายขนาดใหญ่ และป้ายในพื้นที่เขตดอนเมือง เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการปฏิบัติงาน

๖.๓ เพิ่มการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ คือ การสื่อสารข่าวสารต่างๆ ไปสู่กลุ่มประชาชน เป็นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับประชาชนกลุ่มเป้าหมายเพื่อหวังผลในความร่วมมือ สร้างความสำเร็จในการดำเนินงานของหน่วยงาน ดังนั้น เพื่อการทำให้ผู้เสียภาษีเกิดความรู้ ความเข้าใจ และให้ความร่วมมือในการเสียภาษี จึงควรดำเนินการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น ๒ กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ ๑ เจ้าของป้ายภายในอาคาร เนื่องจากจัดเก็บภาษีป้ายที่ติดตั้งภายในอาคารตามพระราชบัญญัติภาษีปีพุทธศักราช ๒๕๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๓๔ มาตรา ๘(๕) กล่าวไว้ว่า “เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้าย สำหรับป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้เพื่อหารายได้และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกิน ๓ ตารางเมตร ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒ แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์” ซึ่งในปัจจุบันมีข้อถกเถียงกันระหว่างเจ้าของป้ายกับเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับการตีความในข้อกำหนดเนื่องจากเจ้าของป้ายตีความว่าป้ายที่ติดตั้งภายในอาคารที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๓ ตารางเมตร ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย แต่ในหลักกฎหมายตามมาตรา ๘(๕) ได้ขมวดท่ายไว้ว่า “แต่ไม่รวมถึงป้ายที่ติดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์”

ดังนั้น เพื่อพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย จึงต้องเพิ่มการประชาสัมพันธ์เพื่อชี้แจงการทำความเข้าใจเกี่ยวกับป้ายภายในอาคารว่าป้ายใดได้รับยกเว้นภาษีป้าย และป้ายใดไม่ได้รับยกเว้นต้องเสียภาษีป้าย เนื่องจากเป็นป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ (พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ.๒๕๔๙) ตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) เขียนโครงการประชาสัมพันธ์ป้ายภาษี

(๒) เสนอผู้อำนวยการเขตดอนเมือง เพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ

(๓) จัดพิมพ์แผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีป้ายภายในอาคาร

(๔) จัดทำตารางการออกประชาสัมพันธ์ กำหนดตัวเจ้าหน้าที่ วัน เวลา และอาคารที่จะออกประชาสัมพันธ์

(๕) ดำเนินการออกประชาสัมพันธ์ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดตามตารางออกประชาสัมพันธ์ ให้สอดคล้องกับการดำเนินการโครงการสำรวจป้ายรายใหม่ โดยการแจกเอกสารแผ่นพับ และชี้แจงทำความเข้าใจ ให้เจ้าของป้ายทราบว่าป้ายของตนต้องเสียภาษีป้ายหรือไม่ กล่าวคือตรวจสอบว่ากิจการของเจ้าของป้ายนั้นจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์หรือไม่ ถ้าไม่จดทะเบียนพาณิชย์และขนาดป้ายไม่เกิน ๓ ตารางเมตร ไม่ต้องชำระภาษีป้าย แต่ถ้าเป็นกิจการที่จดทะเบียนพาณิชย์ แม้ป้ายจะมีขนาดไม่เกิน ๓ ตารางเมตร ก็ไม่ได้รับการยกเว้น ต้องเสียภาษีป้ายและแจ้งให้เจ้าของป้ายมาชำระภาษีป้ายต่อไป

กลุ่มที่ ๒ เจ้าของป่าในพื้นที่เขตตอนเมือง

- (๑) เขียนโครงการประชาสัมพันธ์ภาคี
- (๒) เสนอผู้อำนวยการเขตตอนเมือง เพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ
- (๓) ประสานฝ่ายวิชาการ กองรายได้ ขอเอกสาร เช่น แผ่นพับ หนังสือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาคี
- (๔) จัดทำตารางการออกประชาสัมพันธ์ กำหนดตัวเจ้าหน้าที่ วัน เวลา และพื้นที่ที่จะออกประชาสัมพันธ์ โดยการแจกเอกสารต่างๆ

๖.๔ ความร่วมมือจากส่วนราชการ

(๑) เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ในสำนักงานเขตตอนเมือง ให้การสนับสนุนในด้านข้อมูลที่ใช้ในการจัดเก็บภาคีป่า ได้แก่

- ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จากฝ่ายทะเบียน
- ข้อมูลการจดทะเบียนการค้า จากฝ่ายปกครอง
- ข้อมูลการอนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณา จากฝ่ายโยธา
- ข้อมูลการรื้อถอนป้ายโฆษณาที่ไม่ได้รับอนุญาตติดตั้งป้าย จากฝ่ายเทศกิจ
- ข้อมูลผู้ประกอบการค้าต่างๆ จากฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล

(๒) ผู้อำนวยการกองรายได้ สำนักการคลัง เห็นชอบและสั่งการให้นิติกร ฝ่ายนิติกรและระเบียบ กองรายได้ และนิติกร ฝ่ายบังคับภาคี กองรายได้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาคี กฎหมายยึดอายัดทรัพย์สิน กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ระเบียบคำสั่งต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร

(๓) นิติกร ฝ่ายนิติกรและระเบียบ กองรายได้ และนิติกร ฝ่ายบังคับภาคี กองรายได้ สำนักการคลัง เป็นผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายภาคี กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบและคำสั่งต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร มาให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายรายได้ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาในกรณีมีปัญหาด้านกฎหมายในการจัดเก็บภาคีป่า เพื่อพัฒนาบุคลากรฝ่ายรายได้ ให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น และสามารถปฏิบัติงานด้านภาคีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๔) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนด้านข้อมูลที่ใช้ในการจัดเก็บภาคีป่า ได้แก่

- ข้อมูลกรรมสิทธิ์ที่ดิน จากสำนักงานที่ดิน
- ข้อมูลการจดทะเบียนพาณิชย์ จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๗. ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ (เริ่มดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บภาคีป่าประมาณ เดือนเมษายน ๒๕๕๘) และดำเนินการต่อเนื่องในปีงบประมาณต่อไป

๘. แนวทางการติดตามและประเมินผล

๘.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๘.๑.๑ จัดเก็บภาษีป้ายได้เป็นไปตามยอดประมาณการรายรับที่กรุงเทพมหานคร กำหนด

๘.๑.๒ จำนวนผู้เสียภาษีป้ายรายใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ของปีก่อน

๘.๑.๓ ระยะเวลาการประเมินภาษีป้ายรายใหม่เหลือ ๑๐ วันทำการ จากเดิม ๔๕ วัน

๘.๒ วิธีการ/เครื่องมือในการติดตามและประเมินผล(สำเร็จ)

๘.๒.๑ เปรียบเทียบยอดจัดเก็บภาษีป้ายประจำปีภาษี ๒๕๕๗ กับยอดจัดเก็บภาษีประจำปีภาษี ๒๕๕๘

๘.๒.๒ เปรียบเทียบยอดจำนวนรายผู้ชำระภาษีป้ายรายใหม่ประจำปีภาษี ๒๕๕๗ กับยอดจำนวนรายผู้ชำระภาษีป้ายรายใหม่ประจำปีภาษี ๒๕๕๘

๘.๒.๓ แบบรายงานสรุปการจัดเก็บภาษีป้าย (สนค.๐๑)

๘.๒.๔ ทะเบียนรับยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย (รายใหม่)

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ ผู้เสนอรายงานฯ ขอเสนอให้กองรายได้ สำนักการคลัง ทำหนังสือขอให้กระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงในการจัดเก็บภาษีป้ายโฆษณาไตรวิชั่น และป้ายโฆษณาที่เป็นภาพเคลื่อนไหว หรือเปลี่ยนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้โดยเครื่องจักรกลหรือวิธีอื่นใดๆ ซึ่งปัจจุบันภาษีป้ายไตรวิชั่นเก็บได้เพียงป้ายเดียวโดยพิจารณาว่า ด้านใดของป้ายมีอัตราภาษีสูงสุด ซึ่งจัดเก็บภาษีป้ายโดยคิดอัตราภาษีสูงสุดเพียงป้ายเดียว ไม่สามารถคิดอัตราภาษีตามจำนวนภาพที่ปรากฏในป้ายเดียวกันได้ แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่ากระทรวงมหาดไทย สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อจัดเก็บภาษีป้ายดังกล่าว โดยจัดเก็บได้ ๒ ลักษณะ คือ ก) คิดตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือ ข) คิดตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งถ้ากระทรวงมหาดไทยสามารถออกกฎกระทรวงดังกล่าวได้ จะทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มขึ้นอย่างมาก

๙.๒ ผู้เสนอรายงานฯ ขอเสนอให้เพิ่มวิธีการประชาสัมพันธ์ในช่องทางใหม่ ๆ เพิ่มความเข้าใจและความรู้สึกถึงหน้าที่ในการเสียภาษีป้ายหรือภาษีอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร โดยจัดเป็นโครงการให้ความรู้ตามสถานศึกษาต่างๆ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เด็ก ๆ นำข้อมูลข่าวสารไปบอกกล่าวต่อผู้ปกครองหรือญาติผู้ใหญ่ที่เขารู้จักให้เข้าใจถึงหน้าที่ในการเสียภาษี หรือเป็นการปลูกฝัง และให้ความรู้ตั้งแต่ยังเด็ก เพราะเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า เมื่อเติบโตขึ้นไปเขาจะได้เข้าใจว่าเขาเองมีหน้าที่ที่ควรจะต้องเสียภาษีอะไรบ้าง เมื่อเขาทำธุรกิจในอนาคต และพวกเขาได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากเงินภาษีที่จ่ายไป

๙.๓ ผู้เสนอรายงานฯ ขอเสนอให้สำนักคลังในฐานะเป็นหน่วยงานกลาง ควรทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนทุกด้าน เช่น การสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้ชัดเจน หรือทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาโดยเฉพาะเรื่องกฎหมายภาษีต่าง ๆ